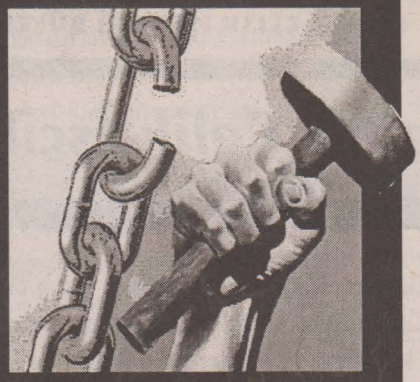
DEMİR-ÇELİK İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı 468 - Temmuz 2009

Sermayenin saldırılarına karşı grev ve direnişler sürüyor...

SABAH - atv GREVİ SÜRÜYOR.
DAYANIŞMA BÜYÜYOR!

Grev ve direnişlerle sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Demir Çelik İşçileri Bülteni'nden

Ekonomik kriz derinleştikçe daha da yoksullaşıyor ve günden güne sefalete sürükleniyoruz. Patronların aşırı kar hırsı yüzünden yaşamlarımız sınırsız bir sömürü altında cehenneme çevrilmiş durumda... Patronlar bir yandan ekonomik krize karşı beraber mücadele etmekten sözedip, yanına ihanetçi sendikacıları alarak krize karşı komediye dönen kampanyalar düzenliyorlar. Öte yandan da işten çıkarmalar, ücretsiz izinler ve hak gaspları kesintisiz sürüyor. Krizden bu yana gittikçe büyüyen işsizlik çığı her gün daha fazlamızı içine alarak ilerliyor. Bu krizi fırsat bilen patronlar, şimdi de özel istihdam bürolarını yasalaştırma hazırlığındalar. İşçi simsarlığı anlamına gelen bu işçi kiralama büroları güvencesiz, sosyal haksız olarak fabrikalarda işçi çalıştıracaklar. Krizde patronların maliyet düşürme dedikleri şey bizleri daha da köle olarak çalıştırmaktan başka bir şey değil.

Ancak patronların bu dayatmalarına boyun eğmek, bizi açlığa ve sefalete sürüklemelerini kabullenmek zorunda değiliz. Şu aralar patronlar böyle hummalı bir saldırı içerisindeyken birçok fabrikada işçi kardeşlerimizde buna karşı mücadele içerisindeler. Yıllarca çalışıp zengin ettikleri patronların krizin faturasını onlara ödetmesine karşı direniş yolunu seçen birçok kardeşimiz bulunmaktadır. Birbirine güvenmeyen işten atılma korkusuyla sesini çıkarmayan ama gene de atılan, atıldığında da tekrar işe alınma umuduyla sessiz sedasız eşyalarını alıp çıkan arkadaşlarınıza gidilecek yolu gösteriyorlar. Entes işçisi Gülistan Kobatan bunlardan yalnızca birisi... Neredeyse ikinci ayını dolduracak olan direnişi ile tek başına fabrikada ki diğer işten atmaların önüne geçebilmiştir. Fabrika önünde süren direnişi çevredeki işyerlerinden ve işçi derneklerinden yapılan dayanışma ziyaretleri ve eylemlerle devam ediyor. Yasal olarak kazanacakların yanında sınıf bilinçli bir işçi olarak Gülistan Kobatan bu direnişi bir görev olarak görüyor. Üç beş kuruş para alıp direnmeden teslim olmak yerine; o, diğer işçi arkadaşlarına iradesi, kararlılığı ve çabasıyla örnek olmayı, gidilecek yolu göstermeyi tercih ediyor.

Bir diğer direniş ise, işten atılan ATV-Sabah

işçilerinin direnişi... Her hafta Taksim meydanını bayram yerine çeviren bu direniş, burjuva medyanın da ikiyüzlülüğünün ve hangi sınıfın hizmetinde olduğunun en iyi kanıtı oldu. Bir yandan kendisi de azılı birer emek hırsızı olan medya, her hafta Taksim'e çıkan yüzlerce kişiyi yok saymakta ve haberlerinde tek satır bile geçememektedir. Örnek olarak Hürriyet gazetesi ile Sabah gazetesi en havadan sudan meselelerde bile birbirlerine çatmakta, saldırmakta ve bunun için malzeme olarak kullanınaktan çekinmemekteler. Ama Sabah işçilerinin direnişini Hürriyet görmezlikten gelmektedir. Çünkü kendi mayası da aynıdır. Bütün bir burjuva medyası özünde biz işçilerin çalınan alınterinden beslenmektedir. ATV-Sabah işçileri gene de büyük bir kararlılıkla direnişine devam etmektedir.

Aynı şekilde hemen yanıbaşımızda Kent AŞ'de çalışan ve işten çıkarılan arkadaşlarımız da direniş halindeler. Uzun süredir işletmenin içerinde devam eden direniş polisin baskısıyla kapı önünde çadırlarda sürmektedir. CHP'li belediye başkanı, seçimlerden sonra ilk iş olarak kadro vaat ettiği işçileri işten atmıştır. Taşeron firmanın sözleşmesini bitirmek ve kendisine seçimlerde yardım eden bir firmaya işi vermekle kendisinden bekleneni yapmıştır. Kent AŞ işçileri de kendi yapmaları gereken en onurlu şeyi yapıp direniş yolunu seçmiştir.

Daha birçok örnek sayılabilir. Direnişler her gün

artmakta her an yeni bir işyerinde insanca çalışma ve yaşama koşulları için arkadaşlarımız direnişe çıkmaktalar.

Geçmişte ve bugün yaşanan direnişlerden korkuya kapılan patronlar, her türlü dayatmalarını bizlerin sessizce kabullenmemizi sağlamak için elinden geleni yapmaktadırlar. İşyerinde bizi bölmek için yaptıkları yetmezmiş gibi İstanbul'da faaliyet gösteren Sabra Tekstil'de olduğu gibi mücadeleci/ devrimci işçilere de saldırmaktadırlar. Sabra Tekstil'de bildiri dağıtmak isteyen BDSP'li işçiler, önce patron tarafından kurşunlanmış, sonra polisler tarafından göz altına alınıp savcı tarafından da tutuklanmıştır. Patronların ve onların uşağı devletin devrimci işçilere olan bu tahammülsüzlüğünün gerisinde işçi sınıfının mücadelesinden duydukları korku yatmaktadır. Ve BDSP' li işçilere sıkılan kurşun aslında patronlar sınıfının biz işçi sınıfının mücadelesine yapılan bir saldırıdır.

Demir çelik işçileri olarak bizler de krizle birlikte ağır bir fatura ödemekteyiz. İşten atmalar, ücretsiz izinler ve iyice esnetilmiş üretimle patronların karına kar katmaktayız. Ama bir yandan da yoksulluğa mahkum olmaktayız. O halde biz de diğer direnişleri örnek almalı, direniş ve örgütlenme silahını kuşanmalıyız. Gülistan'ın iradesini, Kent AŞ işçilerinin örgütlülüğünü, ATV- Sabah işçilerinin sessizlik fesadını parçalayan gür sesini havzamıza taşımalıyız. BDSP'li işçiler gibi baskılara karşı direniş yolunu seçmeliyiz.

Krizden kurtulmanın tek yolu krizin faturasını patronlara ve sermaye devletine ödetebilmektir!

Ekonomik kriz biz işçi ve emekçileri derinden etkilerken, aşırı kar hırsıyla krizleri yaratan patronlar da bizleri uyutmak için çalışmalarına hız verdiler. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin öncülüğünde oluşturulan bir platformla 22 Mayıs' ta 5 hafta sürecek bir kampanya başlatıldı.

TOBB' un 5 ayaktan oluşan kampanyasının ilk haftadaki mesajı "Eve kapanma pazara çık", ikinci haftada "Kimse işini kaybetmesin" üçüncü haftada "Güven ve istikrar" dördüncü haftada "Gücüne inan" son haftada ise 5. mesajı 11.07.2009 da açıklanan " Üretim, İstihdam, Tüketim" oldu

Yaşadığımız kapitalist Türkiye koşullarında bu kampanyaların hiçbiri bırakalım çözümü yaşamımızı köleleştirmekten başka bir işe yaramayacağı apaçık ortadadır. Bunun örneklerini Bakırçay havzasındaki demir çelik fabrikalarında da görebiliriz. Kuralsız çalışmanın esas olduğu esnek çalışmanın her geçen gün daha da azgınlaşarak yaşama geçirildiği demir çelik işyerlerinde bir çözümden bahsetmek imkânsızdır.

Bizleri düşük ücretlerle, yoğun mesailerle, taşeronlaştırarak köleleştirenler; şimdi bizim adımıza çözümden bahsediyorlar. Krizi fırsata çevirerek yeni yeni yasaları gündemleştirip çalışma şartlarını iyice ağırlaştırıyorlar.

TOBB başkanı Rıfat Hisarcıklıoğlu' nun açıklamaları tam bir arsızlığın ifadesidir. Rifat Hisarcıklıoğlu, yaşanan küresel kriz ortamında herkesin zihinlerindeki ezberleri bozması, önyargılarını bir kenara bırakması gerektiğini belirterek, "Alışılmadık bir dönemde, alışıldık önlemlerle yola devam edilmez. Bugünler, yeni bir beyaz sayfayı açmanın tam zamanıdır. Beyaz sayfanın ilk şartı da, suçlama psikolojisini bir kenara koymaktır. Zaman, ileriye bakma zamanıdır. Zaman, krizi değil, çareyi tartışma zamanıdır" şeklinde oldu.

TOBB patronlar adına ne demek istiyor, ezberlerin bozulması patronlar için çıkarılan yasaların henüz yeterli olmadığını eski yöntemlerin bir işe yaramadığını söylüyor. Yeni döneme de ilk olarak özel istihdam bürolarıyla başladılar. TOBB diyor ki, eskiden köle ve amele pazarları vardı bunu günümüz koşullarında modernleştirmeliyiz. Bunları artık devletin yasal güvencesi altında yapmalıyız.

Bizler her daim çalıştığımız fabrikalarda üretim

rekorları kıra duralım, bunun kaymağını ise patronlar yesin. Ondan sonra da bize ürettiklerinizi tüketin diye nasihat versinler ve bunu bir kampanyanın başlığı yapsınlar. Ürettiklerini tüketecek kadar gelir düzeyi olmayan açlık ve yoksulluk sınırında yaşayan bizler kredi denen bataklığa saplanmışız. En temel insani ihtiyaçlarımızı bile kredi kartlarıyla karşılayabiliyorken bu utanmazlar yine de bize vaaz veriyorlar.

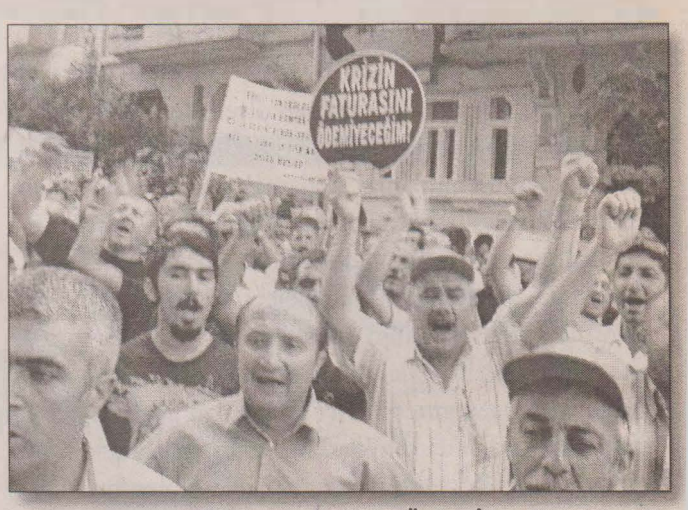
Bu kan emiciler takımı bize ait olması gereken sendikaları bile tekellerine almış bize karşı kullanıyorlar. Bu konuda Hak-İş başkanı Saim Uslu' ya dönüyoruz.

Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu ise, krizle birlikte toplumun önüne örülen psikolojik duvarların bu kampanyalarla birlikte ortadan kaldırıldığını bildirdi."Uslu, bu kampanyaların topluma moral vermek gibi tamamlayıcı bir amacı ve etkisi bulunduğunu ifade ederek, "Kriz ve kaostan, umutsuzluk ve evhamdan beslenerek pozisyon tutan, kolaycıların mesajlarımızı anlamak noktasında idrak kapasitelerini biraz daha zorlamaları gerektiğini düşünüyorum. İçinde bulunduğumuz ağır koşulları biliyor, yapıcı ve samimi eleştirilerden yararlanmaya çalışıyoruz. Ülke yararına olan her çabayı önemsiyor ve destekliyoruz" diye konuştu

Ülke yararına olan her çaba işçileri açlığa, yoksulluğa ve işsizliğe mahkûm etmektir onlar için. Bunları yanı başımızdaki Hak-İş' e bağlı Öz-Çelik İş' de örgütlü bulunan Cebitaş' ta yaşadıklarımızdan biliyoruz. Ücretsiz izinler, işten çıkarmalar ve satılık sendikacıların tutumu. Asıl önümüze engel dikenler patronlarla kol kola giren satılık sendika yöneticileridir. Bizler bu şartlarda çalışırken bu satılık hainler ise krallar gibi yaşıyorlar.

Burada Uslu' ya dair bilgi vermek gerekecek. Uslu "Konfederasyona bağlı bir sendika hediye olarak S 320 almış. Bu kimi niye ilgilendiriyor anlamıyorum" dedi. Uslu' ya makam arabası olarak alınan S 320 modelinin fiyatı, özelliklerine ve aksesuarlarına göre 150–169 bin Avro arasında değişiyor. Uslu' nun aracının 2008 model olmasına karşın trafiğe çıkış tarihinin 21 Mayıs olduğu öğrenildi. Bizler ay sonunu nasıl getireceğiz diye düşüne duralım bu hainler de sırtımızdan kazanmaya devam etsin-

Havzamızdaki sendikalardan Türk-Metal'in bağlı olduğu Türk-İş de her zaman olduğu gibi bu kampanyada da üzerine düşeni yaparak kimin safında

yer aldığını açıkça belli ediyor. TÜRK-İŞ Genel Mali Sekreteri Ergün Atalay, kampanyanın çok güzel bir çalışma olduğunu ifade ederek, "İşverenlerimize, değerli kitle örgütleri başkanlarına katkılarından dolayı özellikle teşekkür ediyorum. Sayın başkanımız ifade etti, biz dünyada otomotivde, tekstilde, seramikte, beyaz eşyada ilk 3' ün içerisinde olan ülkeyiz. Sizlerle beraber işçilerimiz, açıkçası bizler bu yükü, bu treni beraber çekiyoruz. Bu krizle ilgili herkes bir bedel ödüyor. İşverenlerimiz bir bedel ödüyor, tabi esas bedeli ödeyen ücretten başka, çalışmadan başka hiç bir şeyi olmayan işçilerimiz. Değerli basın mensupları, değerli işverenlerimiz, suçlama noktasında kesinlikle söylemiyorum. Katkılarınızı yakinen bilen insanlardan bir tanesiyim."

Bu platformda olmak, Türk-İş için bir kez daha bize karşı yapılan ihaneti paylaşmaktır. Türkiye kapitalistlerinin üretimde dünya üzerinde ilk üçe girdiklerini sözde bir işçi sendikacısı bize söylüyor. Bunları başarmaları elbette Türk-İş zincirleriyle prangalanmış 58 yıldır köleleştirilen bizler sayesinde yapılıyor. Ama artık patronlara bu kadarı yetmiyor. Daha fazla kar için daha az maliyet. Bizlerden sadece iş için yaşamamızı tüm benliğimizle bir patron gibi düşünüp köle gibi yaşamamızı istiyorlar.

Krizsiz, sömürüsüz, insanca bir yaşam yolu ancak tüm uluslardan işçi-emekçilerin sermaye düzenine karşı birleşik bir hatta mücadele ve örgütlenmesinden geçiyor. Krize karşı artık "sınıfa karşı sınıf" ekseninde harekete geçmenin zorunlu olduğu bir sürece girmiş bulunuyoruz. Patronlar ve onların bekçisi devlet krizin faturasını işçi-emekçilere ödetmeyi temel alan "çözümler"i dayatırken, bizler de kendi çözümlerimiz etrafında birleşebilmeli ve bu barbar sermaye düzenine kendi çözümlerimizi dayatabilmeliyiz.

Taşerona hayır!

"Kadrolu işçilerden taşeronda çalışan kardeşlerine destek!"

Taşeronlaştırma, Habaş'ta en büyük sorunlardan birisi. Bu sorun biz kadrolu ve sendikalı işçileri de en derinden etkileyen bir sorun. Patron bu sayede gelecek bir zamanda Habaş' ta personel işleri haricinde bir tek kadrolu işçi bırakmayacak. Taşeronlaştırma sayesinde bizleri kendi içimizde de bölerek birleşmemizin önüne geçiliyor. Birçok kadrolu arkadaşımız da gelecekteki tehlikeyi görmeden vurdumduymaz davranıyor. Taşeronlaştırmanın engellenmesi için çaba harcanamıyor. Bunda işten atılırız kaygısı çok yoğun. Ama bizler sessiz kaldıkça iyice köleleşiyor ve en doğal haklarımızı bile kaybediyoruz. Sendikamız zaten hiç bir soruna çare bulma derdi olmadığı için taşeronluk konusunda da kılını kıpırdatmıyor. Ne de olsa patronlarla kol kola yürüyen bir sendikanın üyesiyiz. Bizi,Türk-Metal ile dizginlemeye çalışıyorlar ki, Habaş' ta ileriye doğru bir çıkış yaşanmasın.

Şimdi taşeronluğa karşı hakkını arayıp mücadele etmeyen, kapıda bekleyen Özel İstihdam Büroları saldırısı için hiç bir şey yapamaz.

Yani şunu çok iyi kavramamız gerekiyor. Elimizde kalan kırıntı hakları da kaybetmek istemiyorsak, kadrolu-taşeron ayrımı yapmaksızın hep birlikte örgütlü bir şekilde davranmamız gerekiyor. Patronlar ancak karşılarında örgütlü bir güç gördüğü zaman geri adım atabilir. Bizim yapmamız gereken tek şey bu gücü açığa çıkarabilmektir. Bunu başarabilmenin yolu da, satılmış sendikal bürokrasiden bağımsız taban örgütlülüklerini, işçi komitelerini oluşturmaktan ve bunları daha da güçlendirmekten geçiyor.

Habaş' tan bir grup kadrolu işçi

"Taseronluga son! Kadro hakkı istiyoruz!"

Bizler Habaş'ın çeşitli bölümlerinde çalışan taşeron işçileriyiz. Birçoğumuz yıllardır kadro ümidiyle çalışıyoruz. Ama her gecen gün ümitlerimiz boşa düşüyor. Altı ayda bir kadroya alınacağımız söylentileri ortalığa yayılıyor, ama bunlardan hiç bir sonuç alamıyoruz. Kadrolu ve sendikalı bir işçi arkadaşımız ile her bölümde aynı işi yapıyor olduğumuz halde daha az maaş alıyoruz. Mesailerimiz de % 50 üzerinden hesaplanıyor. Sosyal hakkımız ise sadece ikramiyeler. İkramiye de olmasa ücretlerimiz asgari ücrete denk geliyor. Kaldı ki birçok taşeron işçisi arkadaşımız ikramiye hakkından da mahrum olarak çalışıyor. Kendi çabalarımızla öğrendiğimiz kadarıyla asıl patron Mehmet Başaran ve onun buradaki gözü kulağı olan fabrika müdürü Haşim Ayten yasalardan doğan hakkı bize uygulamıyor. Yasalarda "asıl iş başka bir alt işverene devredilemez" diyor, ama bizim burada orman kanunları uygulanıyor olacak ki, patron ve müdürler bu konuda hiç bir yasayı dinlemiyorlar. Bu da yasayı çıkaranların bu tür fabrikaları nasıl denetlediğini çok iyi gösteriyor.

Biz devletin denetlemeleri nasıl yaptığını Tuzla Tersaneleri'nden görmüş olduk aslında. Bakanlar orda da iş güvenliği için denetleme yapıyor, ama aradan kısa bir süre sonra aynı tersanelerde ölümlü iş kazaları arka arkaya yaşanıyor. İşte bir Türkiye gerçeği!

Habaş' ta taşeron çalışma en çok haddehaneler bölümlerinde var. Ayrıca diğer bütün atölyelerin çoğunluğu bizlerden oluşuyor. Çelikhane, tüp, torna, boru vs. Yani bizler Habaş' ın her yerindeyiz. Şimdi ortalığa yeni bir söylenti daha yayılmış durumda. Ağustos ayından itibaren kadro işi olacak deniyor (bu söylenti daha çok ERBEL Çelik Konstrüksyon ve Genel Hizmetler için geçerli, taşeron çalıştığımız diğer firmalarda ise kadronun adı bile geçmiyor). Bizler bu sözlerin aldatmaca olduğunu daha ilk iş başı yaparken "altıncı aydan sonra kadrolusunuz" dendiği halde yıllarca çalışıp kadroya geçemeyişimizden biliyoruz. Ve Haşim Ayten' in amirler, mühendisler vasıtasıyla kadrn istediğimizde verdiği cevabı da çok iyi biliyoruz. Bir müdür, işçisine şunu çok rahat ifade edebiliyor: "kadro isteyen sayısı yüz işçiyi bulsun ondan sonra toptan çıkarın." Patronlar niye bize karşı bu kadar pervasız davranabiliyor? Çünkü karşılarında örgütlü işçileri göremiyorlar!

Habaş'tan bir grup taşeron işçisi

"Herkesten destek bekliyoruz! Çünkü İzmir işçi sınıfı adına direniyoruz!"

- İşten atıldıktan sonra şantiyede beklemeye başladınız. Direnişiniz sürerken bir sabah erken saatlerde kolluk güçleri şantiyeye baskın düzenleyerek sizi zorla dışarı çıkardı. Bu süreci anlatır mısınız?

22 Haziran günü sabah 05.00 civarı şantiyeye 4 otobüs çevik ve bir polis panzeri geldi. Bizi şantiyeden dışarı atmak için bir baskın düzenledi. Şantiyeye geldikleri zaman içerdeki işçi sayısı 30'a yakın idi. Birçoğumuz ise çevik polisi şantiyenin önüne geldiğinde fark ettik. Bizi apar topar dışarı attılar.

Hemen bir grup arkadaşımız (30'a yakın) CHP il başkanlığına gittik... İl başkanının, gittiğimizde karşımıza çıkmasına hayret ettik. Fakat çok gergindi, bunu hal ve hareketlerinden belli ediyordu. Yani bizim oraya gelmemizden çok rahatsız olmuştu. Bize şöyle bir demeç verdi: "Siz buraya geldiniz ama sürecin başından beri sizin için elimden geleni yapmaya çalıştım. Siz de buraya gelerek benim ödülümü verdiniz teşekkür ediyorum."

Daha sonrasında il başkanlığına giderek Cevat Durak'ın ekmeğine yağ sürdüğümüzü bize anlatmaya çalıştı. Orada bahsettiği kadarıyla, Cevat Durak'la siyasi bir sürtüşme varmış. Sürtüşmeden dolayı Cevat Durak'ın ekmeğine yağ sürdüğümüzü bize tekrar etti. Biz de onun bu tavrı karşısında işimiz halloluncaya kadar il binasını terk etmeyeceğimizi söyledik. Bize "Buyurun başımızın üzerinde yeriniz var. Çayınız benden, suyunuz benden" dedi. Yani ilk önce bize karşı tavrı buydu.

Çok zaman geçmeden, önce Ege il temsilcimiz, il başkanıyla bir toplantı yaptıktan sonra; yaptığımız eylemin amacına ulaştığını artık bu saatten sonra il binasında durmamızın bize yarardan çok zararı olacağını söyledi. Aslında bu bize pek inandırıcı gelmedi. Biraz daha kaldıktan sonra orayı terk ettik.

- İzmirli işçi ve emekçilere ne için direndiğinizi anlatan ve işinizi geri talep eden bir imza kampanyası yürütüyorsunuz. İmza kampanyası hakkında bilgi verebilir misiniz?

Karşıyaka Belediyesi'nin küçülmesinden değil, ama ihaleyi Altaş firmasına verdikleri için bizim işimize son verildiği konusunda Karşıyaka halkını bilgilendirmek, aynı zamanda Cevat Durak'ın bize yaptığı haksızlığı ve faşizan tutumu halka anlatmak için imza kampanyası düzenledik.

Bize göre bu imza kampanyası tam yerinde ve zamanında bir eylem oldu. Stantların başında bize imza atmaya gelen insanların, bu olayın tam nedenini bilmediğini gördük. Çünkü insanlar hala bizim işten atılmamızın sebebini Bayraklı'nın, ayrı bir belediye olarak bölünmesi sonucunda olduğunu sanıyor. İnsanların gözünde ise Cevat Durak bizim tazminatımızı verip işten çıkarttı. İnsanlar hala sorunu böyle biliyor. Ama işin aslı, bildiğiniz gibi işten çıkarıldığımız gün işimiz İstanbul firması olan Altaş'a satıldı. Bunu imza kampanyasında halka duyurduğumuzda halktan gerçekten çok olumlu tepkiler aldık. Kimi insanlar ise, bize gelip 34 plakalı temizlik araçlarını soruyor. "Neden çöpü 34 plakalı araçlar topluyor?" diye. İmza kampanyası direnişi ve taleplerimizi kamuoyuna anlatmak için çok iyi bir fırsattı. Amacına ulaştığını düşünüyoruz, halkı bilinçlendirmek açısından.

- Nerelerde masa açtınız? Ve sizce en duyarlı kesim hangi kesimdir?

Karşıyaka'nın can damarı olan Karşıyaka çarşısında masa açtık. Karşıyaka'yı sosyolojik yapısıyla değerlendirmek gerekiyor. Karşıyaka'da oturan kesimin gelir düzeyi bizden fazla. Ama yalnız Karşıyaka'da oturan kesim yok çarşıda. Alışveriş yapan, bürokratik işini yapmaya gelen kesimlerin ve sirkülâsyonun olduğu bir semt burası.

Dediğim gibi burası iki kesimden oluşuyor. İhtiyaçlarını karşılayan ya da gezmeye gelen kesim, bir de küçük burjuvaların ikamet ettiği kesimdir. Bu yüzden bu konuda bize karşı duyarlı olmalarını bekleyemeyiz. Çünkü para sıkıntısı olmayan, gelecek, işsizlik sorunu olmayan, orta ve küçük burjuvaların yaşadığı kesimdir bu yer.

Bize en çok destek verenler varoşlardan insanlar, halkın sorunlarına duyarlı kesim, bizim gibi işçi ve

emekçiler, tabii öğrenciler, çeşitli emek örgütlerine mensup dostlar, her kesimden bize destek geldi. Bunların ilgisi çok iyiydi.

En önemlisi ise, insanlara neden işten atıldığımızı ve işe geri dönmek için neler yaptığımızı anlattık. Bu bağlamda, Karşıyaka halkının hangi değerlerini kaybettiğini, Karşıyaka'nın 20 yıllık kendi öz şirketi olan Kent AŞ'nin gerçekten tasfiye edilmek istendiğini, buradaki birçok tesisin sermaye guruplarına peşkeş çekildiğini gösterdik.

Bunun dışında ilk polis baskınında polisin copuyla panzeriyle, suyuyla saldırdığı günden kalan resimleri halka dağıttık. Bu fotoğrafların I. Dünya Savaşı'ndan, Gazze'den, Saddam dönemimdeki Irak'tan değil çağdaş Karşıyaka'nın Örnekköy'deki şantiyesinden olduğunu söyledik.

- 2 ayı aşkın bir süredir direniştesiniz... Direnişinize kimler destek sunuyor, ya da destek sunan oluyor mu?

Sosyalist yapılardan, emek örgütlerinden sürekli destek geliyor. Gerçek anlamda desteği sol gruplardan ve partilerden gördük. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, ESP, Mücadele Birliği Platformu ve EMEP'ten destek gördük. Sendikalardan da iyi destekler geldi.

- Peki bundan sonraki süreçte neler yapmayı planlıyorsunuz?

Sendikanın aldığı kararların arkasında olacağız, sendikanın göstermiş olduğu yerden yürüyeceğiz...

- Kent AŞ işçileri olarak işçi ve emekçilere söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Biz Kent AŞ işçileri olarak sadece burada işimize geri dönmek için mücadele vermiyoruz. Biz aynı zamanda İzmir'deki işçiler için de mücadele ediyoruz. Bu mücadeleyi kaybettiğimiz takdirde neler olabileceğini hemen hemen tahmin edebiliyoruz.

Bizim bu direnişimizden önce İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu kriz bahanesiyle işçilerin ücretlerini indireceğinden bahsediyordu. Ama bugün böyle bir mesele kalmadı.

Yani o yüzden bugün, biz aslında tüm işçi sınıfı adına mücadele ediyoruz. İzmir'de çalışan bütün belediye işçilerine sesleniyoruz, bizi bu eylemimizde yalnız bırakmasınlar, çünkü biz onlar için de mücadele ediyoruz. Bizim bu direnişimizi örnek alan işçiler de var. Urla Belediyesi'nde çalışan işçilere birkaç ay ücretleri ödenmemiş ve Urla Belediye Başkanı, Kent AŞ işçisinin direnişi örnek gösterilerek uyarılmış. Belediye Başkanı işçilerin iki aylık ücretlerini vermek zorunda kalmış. Buradan tekrar söylemek istiyoruz, bizi yalnız bırakmasınlar.

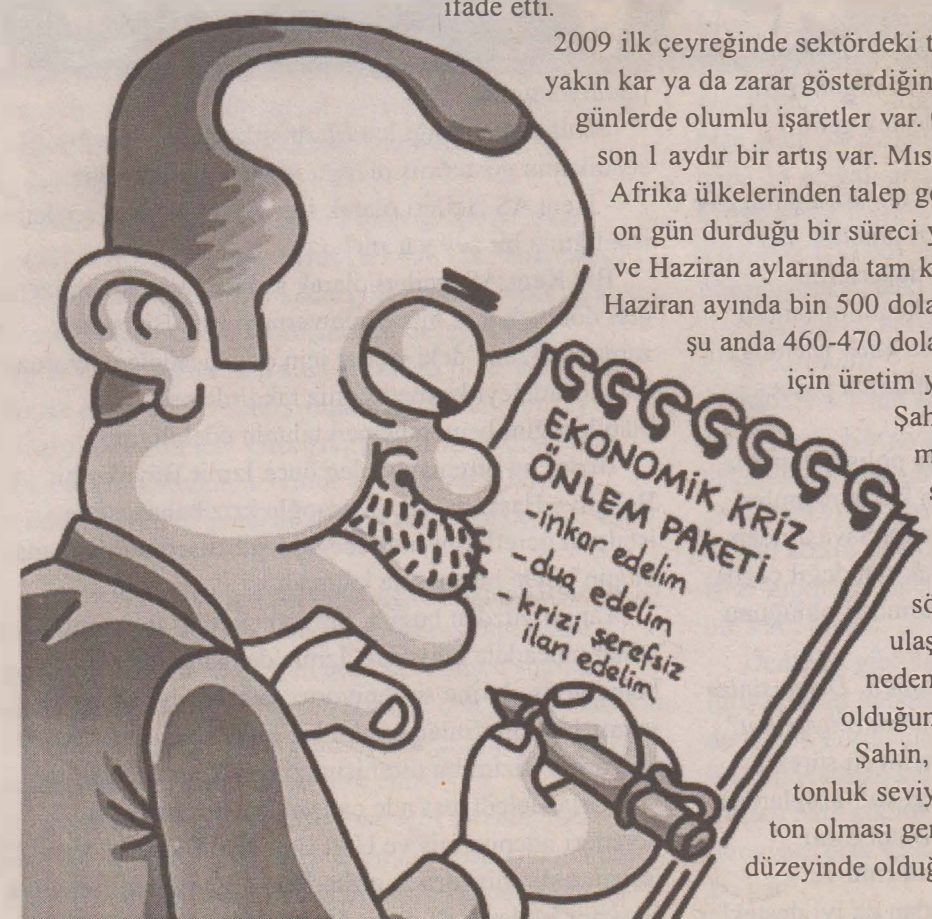
"Krize rağmen kár"

İDÇ`(İzmir Demir Çelik A.Ş)'nin 2008 yılı genel kurulu, Ege Palas Oteli`nde yapıldı. Toplantıda faaliyetlerle ilgili bilgi veren İDÇ Yönetim Kurulu Başkanı Halil Şahin, 2008`de 1 milyon 170 bin ton mamul üreten ve yüzde 95`i dış pazarlara olmak üzere tamamını satan şirketin 1 milyar 397 milyon TL konsolide ciro yaptığını, 164 milyon TL vergi öncesi kar elde ettiğini bildirdi.

İhracatlarının bir önceki yıla göre yüzde 100`e yakın oranda artarak 956 milyon dolara ulaştığını ifade eden Şahin, yatırımlar çerçevesinde aldıkları 2. geminin Mayıs ayı sonundan itibaren çalışmaya başlayacağını dile getirdi.

Küresel kriz nedeniyle 2009`un zor bir yıl olarak geçeceğini, bu yılı daha az karla kapatacaklarını tahmin ettiklerini kaydeden Şahin, "Şirketin bünyesi sağlam, borcumuz yok, nakdimiz iyi. Kriz ortamına iyimser bir bakış açısıyla yaklaşıyoruz. Mevcut kadromuzla, esnek pazarlama modeliyle krizin etkilerine azaltacağımızı düşünüyoruz" diye konuştu.

Faaliyet raporunun onaylandığı genel kurul sonrası gazetecilerin sorularını yanıtlayan Şahin, sektörün 2008 yılına ürün fiyatları ve talebin iyi durumda olması nedeniyle iyi girdiğini ancak yılsonuna doğru küresel krizin etkisiyle hammadde ve mamul fiyatlarının gerilediğini, talebin durma noktasına geldiğini ifade etti.

2009 ilk çeyreğinde sektördeki tüm şirket bilânçolarının ya sıfıra yakın kar ya da zarar gösterdiğini dile getiren Şahin, "Ancak son günlerde olumlu işaretler var. Ortadoğu ülkelerinden gelen talepte son 1 aydır bir artış var. Mısır, Yemen, Dubai, Libya ve bazı Afrika ülkelerinden talep geliyor. Fabrikaların on gün çalışıp on gün durduğu bir süreci yaşıyorduk. Gelen taleplerle Mayıs ve Haziran aylarında tam kapasite çalışacağız. Geçen yıl Haziran ayında bin 500 dolar olan yuvarlak inşaat demiri fiyatı şu anda 460-470 dolar. Bu fiyatlara rağmen fabrikalar için üretim yapmak çok önemli" dedi.

Şahin, uzun vadeli konuşmanın mümkün olmadığını, iki üç ay sonrasını bilemediklerini, ancak ABD ve AB`deki her düzelmenin kendilerine çok çabuk yansıdığını söyleyerek Türkiye`nin ihracatta ulaşım avantajına sahip olması nedeniyle rakiplerine göre avantajlı olduğunu dile getirdi.

Şahin, iç piyasada 2007`deki 9 milyon tonluk seviyeye bakıldığında bu yıl 10 milyon ton olması gereken tüketimin 7-7.5 milyon ton düzeyinde olduğunu da kaydetti.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 468 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92